

Nr 434.

Av herr Ohlsson i Kastlösa, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 60, med förslag till lag om rätt till fiske, m. m.

I det föreliggande förslaget till lag om rätt till fiske stadgas i § 9, att vid kusterna av Kalmar län söder om Kråkelund må varje svensk medborgare i enskilt vatten bedriva fiske efter strömming (sill) och skarpsill med skötar och sillnät, vilka äro att hänföra till rörligt redskap, ävensom fiska med tobisnot. Inom andra kustområden, såsom vid Gotland och kusterna av Skåne och Blekinge, ha de icke strandägande fiskarena beretts betydligt större möjligheter att med rörligt redskap fiska i enskilt fiskevatten. Det kan anföras starka skäl för att den förmån som beretts dessa fiskare vid Skånes östra och södra kust att fiska i enskilt vatten med rörligt redskap även borde beredas de icke strandägande fiskande vid Kalmar läns kust söder om Kråkelund. Det ojämförligt viktigaste fisket på enskilt vatten inom detta kustområde utgör ålfisket med fast redskap. Detta fiske kommer även i fortsättningen att vara förbehållet strandägaren, och genom den i § 3 föreskrivna regeln om rätt att utsträcka fast redskap utanför det enskilda fiskevattnet ha ägarna av dessa vatten i vissa fall beretts större förmåner än enligt nu gällande lag. Ett frigivande helt av fisket med rörligt redskap i enskilt vatten skulle därför utgöra en kompensation åt de icke strandägande fiskande för deras i vissa fall inskränkta möjligheter att utnyttja det allmänna fiskevattnet. I synnerhet vid Ölands kuster skulle ett dylikt frigivande av fisket med rörligt redskap väl ansluta till gängse sedvana, men även vid övriga delen av den nämnda kuststräckan har i stor utsträckning det enskilda fiskevattnet fritt fått användas av envar vid dylikt fiske.

På grund av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 60 till årets riksdag måtte beakta här framförda synpunkter samt att, i den mån ändringar därav föranledas i det föreliggande lagförslaget, dessa måtte utarbetas av vederbörande utskott.

Stockholm den 19 februari 1950.

Sigvard Ohlsson.